

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 305/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť E. K., N., vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 472/99 a jeho rozsudkom z 1. decembra 2003, ako aj postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 24/04 a jeho rozsudkom z 28. septembra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. júla 2008 doručená sťažnosť E. K. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 472/99 a jeho rozsudkom z 1. decembra 2003 v spojení

s postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) ako odvolacieho súdu a jeho rozsudkom sp. zn. 5 Co 24/04 z 28. septembra 2005.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 20 ústavy postupom menovaných súdov v označených konaniach, zrušil rozsudok krajského súdu z 28. septembra 2005 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žiada tiež priznať finančné zadost'účinenie v sume 200 000 Sk.

Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľka spolu so svojimi súrodencami podala 19. apríla 1999 okresnému súdu návrh na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam uzatvorenej 14. decembra 1970 jej právnymi predchodcami s Československým štátom. Okresný súd návrh sťažovateľky a jej súrodencov rozsudkom č. k. 4 C 472/99-158 z 1. decembra 2003 zamietol. Krajský súd na základe odvolania podaného navrhovateľmi rozsudkom č. k. 5 Co 24/04-184 z 28. septembra 2005 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd zistil, že rozsudok okresného súdu z 1. decembra 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 28. septembra 2005 nadobudol právoplatnosť 24. decembra 2005.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Predmetom posudzovanej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu a najmä krajského súdu v označených konaniach došlo k porušeniu jej základného práva „*vlastniť majetok upravené v čl. 20 Ústavy SR*“.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ako je už v I. časti odôvodnenia uvedené, rozsudok okresného súdu z 1. decembra 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 28. septembra 2005 nadobudol právoplatnosť 24. decembra 2005. Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 29. júla 2008, teda v oboch označených súdnych konaniach dávno po uplynutí už uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty je neodstrániteľnou prekážkou konania pred ústavným súdom, ústavný súd nepovažoval za dôvodné vyzvať sťažovateľku na odstránenie nedostatkov jej sťažnosti (napr. predloženie splnomocnenia na jej zastupovanie advokátom, upresnenie petitu sťažnosti vo vzťahu k prvostupňovému konaniu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008